

בית משפט לעניני משפחה בחיפה

13 מרץ 2023
28306-09-20

פסק דין בתביעה למזונות קטין

הילה גורביץ עובדיה

השופטת

פלונת
ע"י עו"ד אורית גליקין - לשכה לסיוע משפטי

התובעת

- נגד -

פלוני
ע"י עו"ד אריאלה רוזנטל סודרי - לשכה לסיוע משפטי

הנתבע

פסק דין

הרקע והצדדים:

1. הצדדים ניהלו מערכת יחסים קצרה והם הורים לקטין, ת.מ.ו., יליד 2020.xx.xx.
2. לתובעת 3 ילדים קטינים נוספים ממערכת יחסים קודמת עם צד ג' ואילו לנתבע זהו בן יחיד.

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

3. ביום 02.07.2020 הגישה התובעת תובענה ל"ס אשר הסתיימה ביום 10.08.2020.
4. התובעת הגישה תביעתה זו למזונות הקטין וגם הגישה תובענה בעניין קטין ובהמשך, ביום 06.05.2021 הגישה תובענה מכוח חוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991.
5. על אף שהנתבע היה רשום כאבי הקטין, הגיש הנתבע ביום 18.01.2021 תביעת אבהות ועתר לברר אבהותו על הקטין. נטען כי הנתבע רשום כאבי הקטין לדרישת התובעת, אך מאחר והתובעת עוסקת במתן שירותי עיסוי מיני, והיכרות הצדדים היא מעת שנתבע נמנה עם לקוחותיה, קיים חשש כי הקטין אינו בנו. התובעת הכחישה טענות הנתבע. ביום 04.10.2021 ניתן פסק דין הקובע את אבהות הנתבע על הקטין.
6. ביום 16.11.2020 נפסק (ע"י המותב הקודם) כי עד למתן החלטה אחרת, ישלם הנתבע על חשבון מזונותיו הזמניים של הקטין סך 1,700 ₪ כולל מדור וגם מחצית שכר הלימוד לגן בו מתחנך הקטין וגם, מחצית הוצאות רפואיות חריגות שאינן מכוסות על ידי קופת החולים. עוד נפסק שם כי קצבת הילדים של המוסד לביטוח לאומי תשולם לידי התובעת, נוסף לדמי המזונות.
7. עתירת הנתבע להפחתת המזונות הזמניים נדחתה בהחלטת מיום 18.02.2021.
8. אשר לזמני השהות, במסגרת תביעת התובעת בתלה"מ-28278-20, התקיימו זמני שהות במסגרת מרכז קשר וגם בליווי סומכת. ברקע חוסר שיתוף פעולה של האב עם היחידה להתמכרויות בשל התמכרות לאלכוהול (שהאב מכחיש ומתכחש לה). לאחר דיון מיום 02.02.2023 נעשה נסיון לקיים זמני שהות לפחות פעמיים בשבוע בליווי סומכת. היינו למעשה מתקיימים, אם בכלל, זמני שהות מצומצמים בלבד.
9. הצדדים הגישו תצהירי עדות ראשית. תצהיר התובעת סומן ת/1 ותצהיר הנתבע סומן נ/1 והצדדים נחקרו בחקירה נגדית. נוסף על כך התובעת צירפה לסיכומי התשובה תצהיר של אמה – ואני מורה על הוצאת התצהיר מהתיק. לא ניתן לצרף מסמכים

לסיכומים, ודאי של תצהיר, מבלי שמתאפשר לצד שכנגד לחקור את המצהיר. טענות הצדדים:

10. התובעת טענה כי הצדדים ניהלו קשר זוג במשך כשנה וחצי, ובעת הריונה גילתה כי הנתבע מכור לאלכוהול. נטען כי מאז פרידת הצדדים, נמצא הקטין בחזקתה והתקיימו זמני שהות מצומצמים אם בכלל. נטען כי לאחר לידת הקטין הנתבע שילם עבור מזונותיו סך 1,000 ₪ משך 3 חודשים בלבד. התובעת עתרה לתשלום סך 1,900 ₪ לחודש עבור מזונות הקטין כשסכום זה מורכב מהרכיבים: מזון וכלכלה סך 800 ₪, היגיינה טיפוח ונקיון סך 200 ₪, נסיעות סך 150 ₪, ביגוד והנעלה סך 600 ₪, ביטוח קופ"ח סך 50 ₪ ומשחקים וצעצועים סך 100 ₪. עוד עתרה התובעת לתשלום עבור מדור ואחזקתו סך 1,000 ₪ (בתצהירה ת/1 טענה כי הסך הוא 1,440 ₪). נטען כי הנתבע אינו משלם את המזונות הזמניים שנפסקו. בסיכומיה עתרה התובעת לראשונה לחיוב הנתבע גם בדמי טיפול סך 1,000 ₪ לחודש עד גיל 6.

11. הנתבע טען כי הסכומים הנתבעים מופרזים ולא הופחת חלקם של ילדיה הנוספים של התובעת מהמדור או מהחישוב של המזונות הנתבעים. הנתבע טען כי עלה לישראל מצרפת בשנת 2018 ואין לו הכנסה בשל נכותו שהוכרה בצרפת אך נדחתה על ידי המוסד לביטוח לאומי בשל קשיי שפה. נטען כי הנתבע נעזר כלכלית בבני משפחתו וחבריו והכנסות התובעת על הכנסותיו והיא מסתירה הכנסתה מהרשויות. עוד נטען כי מאחר והנתבעת מקבלת קצבת נכות מהמוסד לביטוח לאומי, משולמת לה גם קצבת תלויים, ויש לקזז סכום זה (950 ₪) מהמזונות. הנתבע עתר כי לכל היותר יחויב לשלם עבור מזונות הקטין סך 50 ₪ עד גיל 6 (1,000 ₪ בקיזוז קצבת תלויים סך 950 ₪) ולאחר גיל 6, לא יחויב במזונות שכן יש להעמידם על סך 950 ₪ בקיזוז קצבת תלויים סך 950 ₪. דין והכרעה:

12. בהתאם לסעיף 3 לחוק לתיקון דיני משפחה (מזונות) תשי"ט-1959 חיובו של אדם במזונות ילדיו הקטינים נבחן על פי הדין האישי החל עליו.

13. הצדדים יהודים, על כן, המקור לחיוב הנתבע במזונות הקטינים הוא הדין העברי.

14. הדין העברי מחלק את מקור חיוב במזונות קטנים, היקפו ואופן חלוקת הנטל בין ההורים, לשלוש תקופות לפי גיל הקטין: קטני קטינים עד גיל 6 שנים, חיוב שהוא עצמאי ומוחלט ואינו תלוי בהכנסות האם או במצבו הכלכלי של האב או הקטין. חיוב עבור קטינים בגיל 6-15 שנים, חיוב שהוא מכוח תקנת חכמים וחיוב עבור קטינים בגיל 15-18 שנים, שהוא חיוב מדין צדקה וחל על ההורים באופן שווה. ראו ע"א 166/66 גודלמן נ' גולדמן פד"י כ (2) 533, 536, ע"א 591/81 פורטוגז נ' פורטוגז, פד"י לו (3) 457, 449.

15. בבע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית, מיום 19.07.17 נפסק כי יש לפרש את החיוב מכוח תקנת חכמים כחיוב מדין צדקה, היינו החיוב מגיל 6 ואילך, החיוב חל במידה שווה על שני ההורים על פי יחס יכולותיהם הכלכליות יחסיות מכל המקורות שלרשותם ובהתחשב בזמני השהות וכלל נסיבות המקרה. ראו סעיף 3 לפסה"ד של הנשיאה כב' השופטת א' חיות, שם בעמוד 125.

16. על כן, לשם הכרעה בתביעת מזונות יש לבחון את צרכי הקטין, ביכולתם של ההורים ויחס ההכנסות ביניהם. נוסף על כך, יש לשקלל את זמני השהות, את חלוקת האחריות ההורית בין ההורים ואת הנטל שכל אחד מההורים נוטל על עצמו וגם את שאר נסיבות העניין. אין מדובר בנוסחה מתמטית. ראו עמ"ש 14-05-1180 א.א. נ' מ.א., מיום 26.3.2015 עמוד 4 לפסק דינו של השופט שאול שוחט וגם עמ"ש (חיפה) 19-01-4208 ד' ב' נ' א' א' ב' מיום 21.7.19. צרכי הקטין:

17. שני הצדדים לא הוכיחו צרכיו.

18. לתצהיר התובעת ת/1 צורפה קבלה אחת מ-"אושר עד" (נספח 6 לתצהיר) אשר עיון בה מעלה כי מרבית הפריטים המצוינים בה אינם חלק ממזונו של קטין כבן שנתיים. הקבלה היא מיום 24.04.2022. עדות התובעת כי מרבית הוצאותיה למזון הן עבור הקטין לא הוכחה מה גם שאינה הגיונית – שהרי עם התובעת והקטינים מתגוררים חלק מהזמן גם 3 אחיו. כאשר עומתה

התובעת עם הרכיב "פילה בשר" שנכלל באותה אסמכתא, ונשאלה אם הקטין שכבן שנתיים אוכל פילה בשר, תשובתה הייתה חמקמקה והשיבה כי היא רוכשת עבור הקטין טיטולים ומשחות. ראו עמוד 7 שורות 7-11. אך לא צרפה אסמכתא להוכחת סכום ההוצאות. היעדר אסמכתאות ופירוט אשר להוצאות שהוצאו עבור הקטין מעיד על חולשת טענות התובעת בהקשר לסכומים שנתבעו. עתירתה לדמי טיפול עבור הקטין נטענה לראשונה רק בסיכומיה ועל כן יש לדחותה בשל הרחבת חזית.

19. הנתבע מעריך את צרכי הקטין בסך 1,000 ₪ לחודש, כלשונו: "משהו נורמלי זה 1,000 ₪, הוא לא צריך כלום טיטול, חלב, בגדים והרבה אהבה". ראו עמוד 27 שורות 35-36. טענה זו לא יכולה לעמוד. ייתכן והרקע היא העובדה כי לבקשת התובעת, רכש הנתבע מעת עת עבור הקטין ואחיו, מוצרים שונים כגון, לחמניות, חלב, לחם, מלפפון חמוץ, גבינה צהובה וגם מטרנה. ראו עמוד 8 שורות 29-30, עמוד 12 שורות 22-26 וגם התכתובת בין הצדדים שסומנה מוצגת/ת/2 וגם נספח א לבקשה להפחתת מזונות זמניים.

20. תביעת מזונות היא תביעה כספית שיש להוכיח ככל תביעה אחרת. כאשר העובדות אינן שלמות והראיות אינן מאפשרות קביעת ממצאים ברורים, יאמוד בית המשפט את הצרכים על פי ניסיון החיים של השופט היושב בדיון. ראו: ע"א 680/82 נחום נ' נחום, פ"ד לז(4)667; ע"א 687/83 מזור נ' מזור, פ"ד לח(3)29, 33; ע"א 130/85 ניסים סבן כהן נ' שמעון כהן, פ"ד מ(1)69; ע"א 93/85 שגב נ' שגב, פ"ד לט(3)822, 825, 828 ועוד.

21. צרכי סף מינימליים לקטין הוערכו בסך 1,300-1,700 ₪ לחודש כולל אחזקת מדור אך לא כולל מדור. ראו עמ"ש 46291-01-16 פלונית נ' פלוני מיום 09.10.2017; עמ"ש 44496-10-20 א.נ' ב. מיום 11.8.20. סכומים אלו נקבעו לאחר שנלקחו בחשבון התמורות הרבות במהלך השנים, עליית מחירים בכל תחומי החיים, רמת שכר שעלתה, שכר המינימום שעלה וכיוצ"ב. סכומים אלו כוללים צרכים הכרחיים וצרכים שאינם הכרחיים.

22. על סכומים דומים חזרו במספר פסקי דין במקרה של קטין שהורגל לרמת חיים "רגילה" ושאינו מתגורר בשני בתים. בין היתר, ראו עמ"ש 12792-10-19 ע.נ. נ' ע.ע.נ. מיום 27.10.2020; עמ"ש 65692-11-19 ד.ס. נ' ל.צ.ס. סעיפים 22-23 לפסה"ד מיום 22.09.2020; עמ"ש 56000-10-18 פלוני נ' פלונית סעיף 47 לפסה"ד מיום 31.01.2019.

23. בעמ"ש 1180-05-14 א.א. נ' מ.א., מיום 26.3.2015 עמוד 4 לפסה"ד נאמר כי: "הסכומים עליהם הועמדו הצרכים ההכרחיים לא נקבעו על בסיס מחקרי או כלכלי כלשהו... ומהווים חזקה שניתנת לסתירה בהתקיים נסיבות מיוחדות/חריגות בהקשר לתא המשפחתי הספציפי והקטינים במסגרתו, שעניינם עומד לדיון. ייתכנו בהחלט מקרים בהם מוכח (והנטל על מי שטוען זאת), כי הצרכים ההכרחיים של משק הבית שעניינו עומד לדיון נמוכים יותר מהסכומים שנקבעו ככאלה, מה שמשפיע על גובה צרכי הקטנים כלפי מטה...".

24. נפסק כי על ההורים לספק לילדיהם את רמת החיים אליה הורגלו. ראו רע"א 324/88 אדר נ' אדר, פד"י מב(3) 347, 351.

25. נוסף על כך נפסק כי מדיניות המשפטית הרצויה היא ליישם את עקרון השוויון המגדרי כך שיימצא ביטוי גם בחיוב דמי מזונות על פי הדין האישי - תוך ראיית התא המשפחתי בכללותו, הכנסות שני ההורים, זמני השהות ורמת חיים נאותה אליה הורגל הקטין. משמעות הדבר הוא כי יש לצמצם את סכום המזונות הכרחיים בהם חב האב לבדו עד גיל 6.

26. פרשנות מצמצמת של מושג הצרכים ההכרחיים עולה בקנה אחד ערך השוויון, באופן טבעי – עת צרכים לא יחשבו הכרחיים, תהיה התחשבות בהכנסות שני ההורים (מכוח דיני הצדקה), ונגשים את המדיניות של יישום עקרון שוויון מגדרי. ראו 44496-10-20 א נ' ב מיום 11.08.2021. פסה"ד של השופט סילמן שם המפנה לסעיף 27 בעמ"ש חיפה 12752-03-19 פלוני נ' אלמונית, מיום 09.07.2019. עוד נאמר שם "לעתים תחשיב המהווה חיבור של צרכים, גם אם כולם 'הכרחיים', יביא תוצאות בלתי אפשריות ויותר החייב במזונות ללא אמצעי מחיה סבירים". ראו גם פסק דיני בתלה"מ 34699-10-20 ס.ל נ' ס.א מיום 30.08.2022.

27. הקטין מתגורר בבית האם ועל פי הנתונים שהובאו והכנסות ההורים כפי שמפורט להלן, רמת החיים אליה הורגל הקטין היא רמת חיים שאינה גבוהה, ניתן לומר אפילו נמוכה במקצת. למעשה כלל לא נטענו טענות לצרכים גבוהים מכך.
28. בהינתן האמור אני אומדת את צרכי הקטין סך 1,600 ₪ לחודש. סכום זה מורכב מצרכים הכרחיים וצרכים שאינם הכרחיים ואינו כולל מדור.
29. כמפורט לעיל, על פי הדין האישי החל, האב חב לבדו בצרכים ההכרחיים של ילדו עד גיל 6. במקרה כאן הקטין מתחת לגיל 6 שנים. לכן, על מנת לקבוע את היקף החיוב של האב, יש לחלק צרכיו לצרכים הכרחיים וצרכים שאינם הכרחיים. בנתונים כפי שפורטו לעיל ולהלן, אני אומדת את צרכי הקטין ההכרחיים, סך 1,300 ₪ לחודש.
30. לאחר גיל 6, שני ההורים חבים בצרכי הקטין במידה שווה לפי יחס הכנסותיהם אך יש לשקול גם צרכים בהם ההורה נושא בעין בעת זמני השהות. לכן יש להפריד צרכי הקטין לצרכים תלויי שהות ולצרכים שאינם תלויי שהות. בנתונים שפורטו לעיל, אני אומדת את צרכי הקטין שהם תלויי שהות סך 1,100 ש"ח לחודש וצרכי הקטין שאינם תלויי שהות סך 500 לחודש. יכולתם של ההורים:
31. כפי שפורט לעיל, היקף החיוב של כל הורה בצרכי הקטין כפי שנקבעו, ייקבע בהתחשב ביכולתו הכלכלית הכנסתו ורכושו ובהתחשב בזמני השהות.
32. יכולתה הכלכלית של התובעת – עובר למגפת הקורונה, עבדה התובעת במשתלה. על פי תלושי שכרה לחודשים 3/20-6/19 היה שכרה החודשי הממוצע סך 4,968 ₪ נטו. ביום 05.07.2020 התובעת הוצאה לחל"ת ולפי אישור המוסד לביטוח לאומי שהוגש, התובעת אינה עובדת מאז התאריך 01.08.2020.
33. בעדותה, אישרה התובעת כי בעבר השתכרה גם ממתן טיפולים אלטרנטיביים והעידה כי הכנסתה החודשית מטיפולים אלו הייתה סך 2,500-3,000 ₪ לחודש – אך אינה עובדת בעבודתה זו בשל ההרעה במצבה הבריאותי הנובע ממחלת פיברומילגיה וראומטיקה. ראו עמוד 4 שורות 23-36 לעדותה.

34. התובעת הוכרה כבעלת נכות כללית בשיעור 52% ואי-כושר זמני שנקבע בשיעור מלא (100%). ראו נספח 8 לתצהיר ת/1 נכון ליום 27.06.2021.

35. קצבת הנכות המשולמת לתובעת היא סך 3,321 ₪ לחודש לפי אישור נכון לשנת 2020. התובעת לא הציגה אישורים מעודכנים וטענה בסיכומיה כי הסכום נותר כפי שהוא. נוסף על כך, משולמת לתובעת מאת המוסד לביטוח לאומי תוספת תלויים עבור הקטין סך 950 ₪ לחודש.

36. עם זאת, עלה מעדותה כי (בניגוד לאישור מהמוסד לביטוח לאומי) התובעת עובדת למחייתה.

37. עיון בתדפיסי חשבון הבנק של התובעת לתקופה 31.01.2022-15.05.2022 שצורפו ביום 07.02.2022 כהשלמה לתצהירה ת/1 (נספח 1 להשלמה) מעלה הפקדות באמצעות יישומון "ביט". אמנם בחקירתה ביקשה התובעת לטעון כי מדובר במכירת מיטלטלין, ראו עמוד 16 שורות 27-33, אך לא נתתי אמון בעדותה. לא זו אף זו לא שבהמשך חקירתה העידה התובעת כי התשלומים הם בגין מכירה באינטרנט של מוצרי משתלה. ראו עמוד 17 שורות 1-10.

38. בהמשך חקירתה התברר כי התובעת עובדת בתיווך או שיווק משתלות שונות וגם במתן טיפולים אלטרנטיביים. הכנסותיה נוסף על קצבת הנכות הן מעמלות המשולמות לה בגין לקוחות שנשלחים למשתלה ורוכשים מוצרים וגם תמורה ממתן טיפולים אלטרנטיביים. ראו חקירתה בעמוד 16 שורות 26-39 וגם חקירתה בעמוד 17 שורות 21-37 ועמוד 18. התובעת העידה כי בגין כל טיפול הכנסתה היא 250-300 ₪ וישנם טיפולים שהכנסתה מהם היא 400 ₪, ראו עמוד 19 שורות 9-10, אך חזרה והעידה כי של מצבה הבריאותי תדירות מתן הטיפולים פחתה.

39. בעדות התובעת בעניין הכנסותיה מעבודתה התגלה מספר רב של סתירות. כך למשל נשאלה התובעת לפשר העברות כספים באמצעות הביט על ידי אדם בשם ישי. העידה כי

40. מדובר בהעברות תמורת מוצרי משתלה. עמוד 17 שורות 11-17. אלא שבהמשך העידה התובעת כי הכנסתה מעבודתה במשתלה משולמת על ידי בעל המשתלה מר יחזקאל אברהם. ראו עמוד 18 שורות 22-39 ועמוד 19 שורות 6-1. תשלומים מצד ג' הנ"ל נכללו בדפי חשבון הבנק שהוגשו ונכתב שם כי זו "הפקדה על חשבון משכורת" – ראו חודש מאי 2021.

41. לפי דפי חשבון הבנק של התובעת, ממוצע הכנסתה החודשית לתקופה 1/21-9/22 הייתה סך 2,899 ₪ נטו לחודש.

42. נוסף על כך מקבלת התובעת מבעלה לשעבר מזונות עבור אחיי הקטין סך 3,000 ₪ לחודש ומחציות חינוך ובריאות וגם קצבת ילדים סך 728 ₪ לחודש.

43. לא זו אף זו, בבעלות התובעת דירה שנרכשה מכספי מכירת דירה ישנה שהייתה בבעלות התובעת, הון עצמי והלוואה המובטחת במשכנתא. ראו עמוד 3 שורות 35-39, עמוד 4 שורות 1-4. התובעת נושאת בעלות משכנתא סך 3,000 ₪ לחודש עמוד 5 שורות 19-23.

44. אשר להוצאות התובעת, התובעת העידה כי היא מפקידה כל חודש לחיסכון, בהוראות קבע, סך 200-250 ₪ לחודש לכל כל אחד מארבעת ילדיה. ראו עמוד 4 שורות 5-10. עוד העידה כי היא משלמת עבור חוגים של 3 ילדיה הנוספים ועד לאחרונה השתתף כל ילד מבין שלושת ילדיה הבוגרים ב-2 חוגים (חוג כדורגל וחוג קפוארה). כיום ילדיה משתתפים בחוג כדורגל שעלותו סך 350 ₪ לחוג עבור הילד הראשון וסך 250 ₪ עבור הילד השני. ראו עמוד 6 שורות 8-24.

45. מעבר לכך לא צורפו אסמכתאות להוצאות קבועות גבוהות אחרות – מה גם שההוצאות שפורטו הן בהוצאות חריגות עבור חינוך או הוצאות שהן מעבר לצרכים ההכרחיים ואין הן עבור הקטין אלא עבור אחיו.

46. עוד משלמת התובעת החזר הלוואת המשכנתא סך 3,000 ₪ לחודש. בהתייחס להוצאות אחזקת מדור התובעת העידה כי בין הוצאותיה סך 1,055 ₪ לחודשים תשלום ארנונה. ראו עמוד 5

שורות 15-16, וגם צורף חשבון תשלום ארנונה לחודשים 7-8/20 . בגין חשמל צורף נספח 6 לתצהיר התובעת ת/1 והתשלום הוא כ-300 ₪ לחודש וסך 107 ₪ עבור חשבון גז. ראו עמוד 5 שורות 19-23. עוד משלמת התובעת עבור חברת "הוט".

47. הנתבע טען כי הכנסות התובעת הן 10,000 ₪ נטו לחודש והיא זכאית גם לקצבת תלויים שיש להפחיתה מחיובו במזונותיו מאחר וקצבת תלויים מקבל רק הורה אחד. עוד טען כי יש להביא בחשבון כי עם התובעת והקטין מתגוררים גם 3 אחיו מאב אחר.

48. לאחר שבחנתי טענת הצדדים, העדויות והמסמכים שהוגשו, ולאחר שלא ניתן היה לתת אמון בעדותה בעניין סכום הכנסותיה החודשי, והוכח כי בניגוד למידע שמועבר למוסד לביטוח לאומי לתובעת הכנסות מעבודה או מעסק ובבעלותה דירה, אני אומדת הכנסתה החודשית הממוצעת של התובעת (לא כולל דמי המזונות אותם היא מקבלת עבור ילדיה הגדולים) סך 10,500 ₪ ברוטו לחודש והכנסתה הפנויה סך 6,500 ₪ נטו לחודש.

49. אשר ליכולתו הכלכלית של הנתבע, הנתבע עלה מצרפת בשנת 2018 ולטענתו, מאז עלייתו ארצה לא עבד בעבודה כלשהי. בצרפת הועסק הנתבע כמוכר בחנות טלפון משך כ-8 שנים. לנתבע משולמת קצבת הבטחת הכנסה סך כ-1,500 ₪ לחודש, ראו עמוד 29 שורה 3 גם בשנת 2021, כך לפי אישור המוסד לביטוח לאומי מיום 09.01.2022.

50. הנתבע טען כי אינו בעל כושר עבודה בשל נכותו שהוכרה בצרפת, אך בארץ תביעת נכותו נדחתה על ידי המוסד לביטוח לאומי בשל קשיי שפה. סעיף 7 לתצהירו נ/1. עם זאת בעדותו טען הנתבע כי לא רצה לקבל אחוזי נכות בשל היותו נורמלי, כלשונו: "אני אומר לביטוח לאומי לא רוצה, יש לי נכות בגלל שאני נורמאלי ואני רגיל". עמוד 36 שורה 18. יוער כי טענת הנתבע, בדבר נכותו, לא נתמכה בראיה ואינה עולה מהמסמך אליו הפנה (ושלא הוגש כנדרש).

51. כפי שאירע בעניין התובעת, גם בחקירת הנתבע התברר כי בניגוד לטענותיו ושלא כפי המידע שמסר למוסד לביטוח לאומי לנתבע הכנסה מעבודה הוא עובד אצל "בחור צרפתי" ש-"תומך

בו כלכלית" והנתבע מסייע לו בשיווק לשוק הצרפתי, בדרך של פרסום בעיתונים שונים בצרפת. בהמשך תיאר את אותו צד ג' כחבר קרוב שהוא מסייע לו ובגין סיוע זה, משלם החבר הקרוב את חשבונותיו. ראו עמוד 32 שורות 1-32.

52. הנתבע, בחקירתו, הודה כי אין בידו מסמך המאשר כי אינו בעל יכולת השתכרות ולמעשה באפשרותו לעבוד. ראו עמוד 28 שורות 19-21, שורות 22-23. עוד התברר בחקירתו כי הנתבע מקבל סיוע בדיוור ממשרד השיכון סך 400 ₪ לחודש. ראו עמוד 29 שורה 1 וגם ראו דפי חשבון הבנק של הנתבע שצורפו נספח ג לתצהירו נ/1. אשר להוצאות הנתבע - בחקירתו העיד הנתבע כי משלם שכר דירה סך 2,300 ₪ לחודש. כאשר אומת הנתבע עם העובדה כי בדפי חשבוננו אין תשלומי שכר דירה, העיד הנתבע כי את יתרת שכר הדירה, לאחר השתתפות משרד השיכון, משלמים אמו וחברים טובים שעוזרים לו. ראו עמוד 30 שורות 37-38, עמוד 31 שורות 11-16 וגם סעיף 5 הודעה על הגשת מסמכים מטעם הנתבע שהוגשה ביום 14.12.21. הנתבע אישר כי אינו משלם את המזונות שנפסקו. ראו עמוד 26 שורות 29-38.

53. טענות הנתבע בתצהירו נ/1, כי הוצאותיו משולמות על ידי צדדי ג', תמיכת לשכת הרווחה וצדדי ג' כגון ארגוני חב"ד וארגוני צדקה אחרים או חברים ומשפחה, לא נתמכו בראיות או בעדים שזומנו.

54. הלכה פסוקה היא כי כאשר בעל דין נמנע מלהציג ראיה או להביא עד, יש להניח כי מדובר בראיה או עדות הפועלת לרעתו ותשמש כנגדו. ראו ע"א 465/88 הבנק למימון מסחר בע"מ נ' סלימה מתתיהו ואח', פד"י מ"ה (4) 651, ע"א 795/99 פרנסואה נ' פוזיל, פד"י נ"ד (3) 107. על אחת כמה וכמה כאשר מדובר בראיות או בעדות שהן בשליטת בעל דין – כבמקרה דנן.

55. התובעת טענה כי מאחר והנתבע הסתיר הכנסותיו ואינו בעל נכות תעסוקתית, יש לראותו כמי שמשתכר כפי השכר הממוצע במשק סך 11,784 ₪.

56. יצוין כבר כעת כי אני דוחה טענות הנתבע כי בשל מצבו הנפשי אינו יכול להשתכר למחייתו. טענותיו כי הוכר כנכה או כחולה במחלה נפשית לא נתמכו בראיות כלל. גם מיעוט המסמכים

הרפואיים שהוגשו - ושלפנים משורת הדין עיינתי בהם למרות שהוגשו בניגוד לדיני הראיות – לא נכתב בהם כי מחלתו גרמה לפגיעה בכושר עבודתו. מה גם שבעדותו, הנתבע אישר כי אין בידו מסמך שכזה.

57. כפי שציינתי לעיל הימנעות בעל דין להציג ראיות לתמוך בטענותיו פועלת כנגדו.

58. אני סבורה כי ניתן להעמיד את שכרו של הנתבע על השכר הממוצע במשק כטענת התובעת. לא הוצגו בפניי נתוני השכלה, מקצוע או תעסוקה מקצועית של הנתבע, למעט עברו כזבן בצרפת. הנתבע עולה חדש בעלי קשיי שפה, כפי שהתרשמתי ישירות בדיונים. יתר על כן, הנתבע סובל מהתמכרות לאלכוהול – הדברים אמנם הוכחו על ידי הנתבע אך לאור התרשמתי, המידע שהובא בתסקירים וחוסר שיתוף הפעולה של הנתבע עם היחידה לטיפול בהתמכרויות, מצאתי לקבוע זאת. באיזון בין הדברים, אני אומדת שכרו של הנתבע כשכר מינימום חודשי, היינו 5,300 ₪ ברוטו לחודש וסך 4,800 ₪ כהכנסתו הפנויה.

59. מכאן שיחס הכנסות ההורים, 55% התובעת ו-45% הנתבע.

60. אשר לזמני השהות, למעשה אין מתקיימים זמני שהות. הנתבע נמנע מלשתף פעולה עם גורמי הטיפול וברקע, סירוב לטיפול מטעם היחידה לטיפול בהתמכרויות. נעשו כיום נסיונות לייצר מפגשים מצומצמים ללא לינה, בליווי סומכת - לכל הפחות, פעמיים בשבוע, כפוף לפניית הנתבע ליחידה לטיפול בהתמכרויות ושיתוף פעולה עם הטיפול. על כן, כל נטל הגידול רובץ על כתפי התובעת.

61. לאור כך אני מחייבת את הנתבע לשאת בכל הצרכים הכרחיים של הקטין סך 1,300 ₪ לחודש וסך 150 ₪ בגין הצרכים שאינם הכרחיים, עד הגיע הקטין לגיל 6.

62. מעת הגעת הקטין לגיל 6, יש להפחית את המזונות מחד גיסא, אך מאידך גיסא להביא בחשבון את היעדרם של זמני שהות ממשיים וקבועים בין האב ובין הקטין. על כן אני קובעת כי עם הגעת הקטין לגיל 6 יופחתו המזונות לסך 1,200 ₪ לחודש. אם יורחבו

זמני השהות, למצער, ללינה פעמיים ב-7 ימים: יופחתו המזונות לסך 900 ₪ לחודש.

63. נוסף על מזונות הקטין יש לחייב האב בתשלום מדור הקטין. על פי ההלכה הפסוקה, חלקו של קטין בהוצאות מדור הוא בשיעור 30%. ראו ע"א 52/87 הראל נ' הראל מיום 12.10.1989. במקרה כאן מתגוררים בדירה גם 3 אחיו של הקטין והאם. לאור כך, אני מעמידה את חלקו של האב בגין מדור הקטין סך 375 ₪ לחודש.

64. נפסק: 1.64. ממועד פסה"ד ישלם הנתבע, באמצעות האם, עבור מזונות הקטין ומדורו, 1,825 ₪ לחודש, כל חודש מראש. התשלום ישולם ב-10 לכל חודש מראש עד הגעת הקטין לגיל 6. עת יגיע הקטין לגיל 6, יופחת הסכום לסך 1,575 ₪ לחודש. לאחר גיל 6, אם הנתבע ישתף פעולה עם גורמי הטיפול, למצער למשך 10 חודשים לכל הפחות, ויתקיימו זמני שהות הכוללים לכל הפחות 2 לילות לינה בבית התובע לכל 7 ימים (היינו כל שבוע כולל סוף שבוע) יופחתו דמי המזונות החודשים ויעמדו על סך 1,275 ₪. המזונות ישולמו עד הגעת הקטין לגיל 18 או סיום לימודי התיכון לפי המאוחר מבין השניים. ממועד זה ובתקופת השירות הצבאי (חובה), שירות הלאומי ושנת שירות, יעמדו דמי המזונות על שלישי – כפי גובהם ערב תשלומם. דמי המזונות יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן על בסיס המדד הידוע היום ויעודכן פעם בשנה – במזונות חודש ינואר של כל שנה, ללא הפרשים לתקופות הביניים. 2.64 קצבת הילדים וכל קצבה המשולמת על-ידי המוסד לביטוח לאומי עבור הקטין (לרבות קצת התלום שמקבלת האם), תשולם לתובעת בנוסף לדמי המזונות. 3.64. אשר להוצאות בריאות חריגות, החל ממועד פסק דין זה, יישאו הצדדים בחלקים שווים בהוצאות רפואיות חריגות מכל מין וסוג שהוא ובלבד שסכום ההוצאה עולה על 100 ש"ח, לרבות רפואת שיניים כולל אורתודנטיה, משקפיים עדשות מגע, טיפולים פסיכולוגיים טיפולים רגשיים, אבחונים, אבחוני ליקוי למידה, וכל הוצאה רפואית אחרת חריגה אשר איננה מכוסה (במלואה או בחלקה) על ידי קופת חולים, ובכלל זה הפרשים בגין אותה הוצאה חריגה לאחר קבלת החזר מכל מקור שהוא, אלא א"כ ההחזר מתקבל מביטוח פרטי הממומן על-ידי הורה אחד, בלבד שאז רק ההורה המממן זכאי ליהנות מהחזר זה. כל הוצאה

רפואית כנ"ל תעשה על יסוד אסמכתא מגורם רלוונטי המאשר את נחיצותה, אשר תועבר מהורה אחד לשני בתקשורת מתועדת טרם הוצאת ההוצאה או קבלת הטיפול, על-מנת לאפשר להורה השני לבדוק האמור בתוך 10 ימים מיום משלוח האסמכתא. הוצאות שהוצאו קודם לפסק הדין – על הצד המשלם לשלוח לצד שכנגד הודעה בדואר רשום ואת תוך 21 יום שאם לא כן – יוחזק כמי שוויתר על ההוצאה. 64.4. אשר להוצאות חינוך חריגות, החל ממועד פסק דין זה, יישאו הצדדים בחלקים שווים בהוצאות החינוך כדלקמן: אגרות חינוך, שכר לימוד וכל תשלום אחר הנדרש לתשלום ישירות למערכת החינוכית ו/או למסגרת החינוכית לרבות ועד הורים, וכן מעון, צהרון (ציבורי), חוג, שיעורי עזר (על-פי המלצת הגורם הרלוונטי) ותנועת נוער, בקיזז ההטבה שתקבל האם מהמל"ל ו/או מהצד השלישי. הצדדים יישאו בעלות של מחזור קייטנה אחת בחופשת הקיץ וכן קייטנה אחת בפסח או סוכות. טרם רישום לקייטנה, על הצדדים להסכים לעלותה של הקייטנה ובהעדר הסכמה התשלום יהא בהתאם לעלות קייטנה עירונית / מתנ"ס. הוצאת שהוצאו קודם לפסק הדין על הצד המשלם לשלוח לצד שכנגד הודעה בדואר רשום וזאת בתוך 21 יום, שאם לא כן יוחזק כמי שוויתר על ההוצאה. 64.5. כל הוצאה חריגה אחרת שלא נכללת לעיל, יישאו בה שני ההורים בחלקים שווים ובלבד ששני ההורים הסכימו להוצאה זו באופן מתועד (לרבות בתקשורת המתועדת). 64.6. הורה אשר יישא בסכום העולה על שיעור חלקו בגין ההוצאות המפורטות לעיל ("ההורה המשלם") יקבל מהורה השני ("ההורה החייב") את חלקו בהתאם לאמור לעיל, וזאת בתוך 10 ימים מיום שההורה המשלם שלח להורה החייב בתקשורת המתועדת דרישה בצירוף האסמכתא הרלוונטית על התשלום הנדרש, ובתנאי שהמשלוח ייעשה לא יאוחר מחצי שנה לאחר ההוצאה. לחילופין רשאי ההורה החייב להודיע לאם בתקשורת המתועדת בתוך עשרת הימים דלעיל, כי הוא ישלם את חלקו ישירות לגורם נותן השירות. 64.7. כל הודעה לרבות מסמכים, בקשור לחיובי המזונות, תועבר באחד מאופני התקשורת הבאים - להלן: "תקשורת מתועדת": דוא"ל / דואר רשום / תקשורת סלולרית (כגון: WhatsApp), כאשר ההורה השולח איננו מחויב להוכיח כי

ההורה השני קיבל לידייו את ההודעה אלא כי שלח לו באחד מאופני התקשורת המפורטים לעיל. כל העברה באופן אחר, תחייב את ההורה השולח להוכיח כי ההורה השני קיבל לידייו את המידע / המסמכים. 64.8 מזונות עבר – ממועד הבקשה ל"ס ועד למזונות חודש מרץ 2023, חב הנתבע כפי החלטת השופטת גולדקורן מיום 16.11.2020. אין צו להוצאות מותר לפרסום בהשמטת פרטים מזהים, תיקוני הגהה ועריכה. המזכירות תמציא לצדדים ותסגור תלה"מ 28306-09-20 בלבד. ניתן היום, כ' אדר תשפ"ג, 13 מרץ 2023,

בהעדר הצדדים. הילה גורביץ עובדיה, שופטת